

[Ritta Ahm.]

skende opfattelse af fordelingen af de kommunale opgaver, vil efter al erfaring kun virke fordyrende for brugerne og kommunerne, og den er næppe altid nødvendig for en effektiv levnedsmiddelkontrol. Jeg er klar over, at kravene til denne kontrol er stadig stigende, bl. a. såvel teknisk som rent personelt, men jeg mener dog, at det vil være muligt at lade de rutineprægede undersøgelser foretage af de lokale laboratorier, der har personale med lokal kendskab, medens undersøgelser af mere avanceret art kan foretages ved hjælp af landsdelslaboratorierne eller statens levnedsmiddelinstitut, der til sin rådighed vil have den nødvendige fagkundskab. Som teknikken skrider frem, vil der her ligesom på andre områder ske dette, at det, man i dag vil kalde avancerede undersøgelser, om få år vil blive ganske dagligdags rutineundersøgelser, således at de funktionsduelige laboratorier i dag fuldt ud kan følge med udviklingen.

Miljøminister *Svend Jakobsens* svar (1/2 77):

Rammerne for planlægningen af de kommunale levnedsmiddelkontrolenheder er fastlagt i levnedsmiddelovens kapital 9. Af den af folketingets miljøudvalg afgivne betænkning af 17. maj 1973 over forslag til lov om levnedsmidler m. m. fremgår, at der i udvalget var bred tilslutning til de intentioner, der ligger bag bestemmelserne i levnedsmiddelovens kapitel 9.

Den plan, der er blevet udarbejdet, bygger på en cirkulæreskrivelse af 5. november 1973, der med skrivelse af 14. november 1973 er sendt til folketingets miljøudvalg. Endvidere har cirkulæreskrivelsen været drøftet i samråd med folketingets finansudvalg i juni 1975.

Det er i cirkulæreskrivelsen anført, at der som gennemsnitligt befolkningsunderlag for en levnedsmiddelkontrolenhed i planlægningen normalt bør stiles mod et indbyggertal på ca. 100.000–150.000 eller derover, medmindre særlige geografiske eller lokale forhold gør sig gældende. Dette udgangspunkt fører til, at man i en række amtskommuner må sigte imod færre levnedsmiddelkontrolenheder end hidtil.

Hovedparten af amtsrådene har da også vist forståelse for dette forhold og har indrettet planerne derefter. Således har Hovedstadsrådet, Vestsjællands amtsråd og Viborg amtsråd umiddelbart taget disse hensyn i betragtning

ved udarbejdelsen af planerne. Storstrøms amtsråd og Sønderjyllands amtsråd har efter forhandling med den af ministeriet nedsatte styringsgruppe foretaget sådanne ændringer i de udarbejdede planer, at disse hensyn er tilgodeset.

For Nordjyllands amtskommune, Århus amtskommune og Vejle amtskommune opstår spørgsmålet ikke, idet alle de eksisterende laboratorier tænkes bevaret. På Bornholm er der kun ét laboratorium, hvorfor spørgsmålet ikke er aktuelt her.

Det er således ministeriets opfattelse, at der i vidt omfang i amtsrådene har været forståelse for og politisk vilje til at sikre en laboratoriestruktur, der svarer til de opgaver, der i fremtiden skal løses på levnedsmiddel- og miljøområdet.

Ved afgørelsen af, hvor mange kommunale laboratorier der skal være i hele landet, mener jeg, det gælder om at finde en balance mellem den enkelte egns ønsker om at have sit eget laboratorium og kravet om, at laboratorierne inden for en rimelig økonomisk ramme kan fungere på en fagligt tilfredsstillende måde. Afvejningen af disse samfundsmæssige hensyn har ført til, at der efter planen bibeholdes 34 laboratorier i hele landet. Dette tal er formentlig ud fra et rent laboratoriefagligt synspunkt for stort, men jeg mener ikke, at der udelukkende skal lægges vægt på de laboratoriefaglige synspunkter. De må afvejes med den vægt, som de lokale ønsker om en passende nær tilknytning til et laboratorium skal have.

Af *Maigaard* (SF) til miljøministeren (21/1 77):

»Hvilken lovmæssig baggrund har ministeren for at gennemtvinge nedlæggelsen af de kemiske afdelinger ved en række levnedsmiddel-laboratorier?«

(Spm. nr. 242).

Begrundelse.

Folketinget har i miljølovens §§ 59 og 60 og levnedsmiddelovens §§ 51–57 fastlagt lovbagrunden for landets dækning af levnedsmiddel-laboratorier. Miljøministeren søger nu med baggrund i disse love at nedlægge de kemiske afdelinger ved en række levnedsmiddellaboratorier. Den lovmæssige baggrund herfor er så langt fra indlysende, så meget mere som det nu